

[NAPEĆZNIEĆ *vb pf*

a jasne.

praet 3 sg n napęczniało. ◇ part praet act napęczniawszy.

Sł stp brak, Cn s.v. pęcznieję.

Powiększać objętość, stawać się grubszym (o pączkach krzewów i drzew); turgescere Cn: nálezł [Mojżesz]/ yż rozczka Aaronowá zákwitnęła w pokoleniu Lewi: y ná pęczniawłfy [!] pąkowie łtey rozczki/ wypuściło z łiebie kwiatki [turgentibus gemmis eruperant flores] Leop Num 17/8 (Linde); y gdy nápęczniało pąkowie/ wyłzły kwiatki [z łaski Aaronowej] WujBib Num 17/8.

Formacje współrdzenne cf PEĆZNIEĆ.

Cf NAPEĆZNIĄŁY

FP